

РЕШЕНИЕ

№ 12863

гр. София, 11.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1863** по описа за **2025** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава дванадесета от АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“, депозирана от процесуалния му представител юрисконсулт Д. Д. с приложено пълномощно, срещу Решение №5114 от 22.11.2024 г., постановено по НАХД №17526/2023 г. по описа на СРС, НО, 106-ти състав, с което е отменен Електронен фиш №[ЕГН]. С последния на „Топалов Транспорт“ ООД е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона за движението по пътищата. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради неправилно приложение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК. Оспорват се изводите на съда, че за нарушение на чл.179, ал.3б ЗДвП не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш, с доводи, че макар и в разпоредбата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП да е направено препращане единствено към нарушенията по чл.179, ал.3 от ЗДвП, в ал.7 от същата разпоредба е предвидено, че по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10. Твърди се също, че издаването на електронен фиш за нарушение на чл.179, ал.3 - 3в ЗДвП е предвидено и в нормите на чл.167а, ал.2, т.8 ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП. Твърди се също, че изводите на СРС, че липсата на пътни знаци Д25 е от значение за законосъобразността на ЕФ, независимо от правната норма на чл.10, ал.3 от Закона за пътищата, доколкото е отчетен като факт сключен от санкциониращия субект договор за електронно събиране на пътно такси, т.е. съдът е отчетел, че е наясно със задължението си за заплащане на пътно такси. Изложено е също, че неправилно въззивният съд е приел за приложими разпоредбите на Регламент за изпълнение

/ЕС/ 2020/204 на Комисията от 28.11.2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Регламент 2009/750/ЕО, тъй като този регламент е влязъл в сила на 19.11.2021 г., а нарушението е извършено на 29.05.2021 г. По тези съображения, подробно мотивирани и поддържани в съдебно заседание от процесуалния представител гл. юрисконсулт С. Г., се иска отмяна на решението и постановяване на друго, с което процесният ЕФ да бъде потвърден. Претендират се присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като се прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника такива за адвокатски хонорар.

Ответникът, „ТОПАЛОВ ТРАНСПОРТ“ ООД, [населено място], чрез пълномощника си адв. Й. Л. от АК - Х., в представен писмен отговор оспорва касационната жалба по подробно изложени съображения, които се поддържат и в съдебно заседание от процесуалния представител адв. Б. И.. Претендира присъждането на разноски по представен списък.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба,

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е бил Електронен фиш №[ЕГН]. С последния на „Топалов Транспорт“ ООД е била наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. на основание чл.187а, ал.2, т.3 вр. чл.179, ал.3б от Закона да движението по пътищата за извършено нарушение на чл.102, ал.2 ЗДвП.

За да постанови оспореното решение въззивният съд е приел за установено, че на 29.05.2021 г. в 19:14 часа, е установено нарушение с ППС товарен автомобил влекач марка „М.“, регистрационен номер С., с технически допустима максимална маса 18000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима маса на състава 44000, в [община] за движение по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна ТОЛ декларация за преминаването. Деянието е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427. Установено е, че собственик на МПС е „ТОПАЛОВ ТРАНСПОРТ“ ООД.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС е приел, че същият е издаден при допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал.3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. По тези съображения, подробно мотивирани в решението, СРС е отменил ЕФ на формално основание, като е приел, че е налице и некоректно приложение на материалния закон, подробно мотивирано.

След като извърши служебно проверка на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, ХХІ касационен състав на Административен съд - София-град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл.179, ал.3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл.179, ал.3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл.189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - Зв се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл.165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл.179, ал.3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал.2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл.179.ал.3 - Зв се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба – на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на пътното превозно средство, собственика или вписания ползвател, описание на нарушението, нарушените разпоредби, възможността за заплащане на таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, размера на глобата, срока и начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

И двете посочени разпоредби са приети с един и същи закон, за изменение и допълнение на ЗДвП, обн. в ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г. и се намират в глава седма от закона, озаглавена "АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА ОТГОВОРНОСТ".

Разпоредбите на чл.167а, ал.1, ал.2 и ал.4 от ЗДвП уреждат правата и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" при осъществяване на контрол върху заплащането на съответната такса по чл.10, ал.1 от Закона за пътищата чрез електронната система за събиране на пътни такси (ал.1), както и действията по изпълнение на функциите по този закон на определените от председателя на управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура" длъжностни лица, сред които и да „съставят и връчват актове за установяване на административни нарушения и връчват електронни фишове за нарушения по чл.179, ал.3 - Зв.“ (ал.2, т.8), както и задълженията на Агенция "Пътна инфраструктура" да създава и поддържа информационна система, в която се издават и съхраняват докладите по ал. 3 и електронните фишове за нарушения по чл.179, ал.3 -

Зв. (ал.4). Посочените разпоредби в приложимата им редакция не уреждат процедурата по съставяне на актове за установяване на административни нарушения и издаване на електронни фишове, както и хипотезите, при които се съставят актове за установяване на административни нарушения и се издават електронни фишове. Ето защо, тези норми не могат да игнорират нормите за административнонаказателната отговорност или да ги заместят и допълват. Разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове категорично забранява да се обосновава наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез тълкуване на нормите в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България, както и при непълна норма, за неуредените от него случаи да се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта. След като законодателят с един и същи закон е предвидил, че установяването на конкретно нарушение става чрез съставяне на акт за административно нарушение, а за друго, също така конкретно посочено нарушение, може да се състави електронен фиш, е недопустимо да се допълва съдържанието на законова разпоредба, предвиждаща административнонаказателна отговорност с аргументи от съдържанието на норми, уреждащи правомощията на държавни органи. Не може да обоснове съставянето на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б и препратката за влизане в сила на електронните фишове, съдържаща се в чл.189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно която по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 - 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, след като в ал.1 на нормата не е предвидена възможност за съставяне на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б ЗДвП. След като цели административнонаказателна репресия, законодателят следва да бъде ясен, конкретен и точен при създаването на правните норми.

Като е приел, че за нарушението по чл.178, ал.3б ЗДвП към датата на извършването му не е било предвидено издаването на електронни фишове и е отменил издаденият електронен фиш, районният съд е постановил решението си в съответствие със закона. Това е достатъчно, за да обоснове отмяна на електронния фиш. Предвид това останалите наведени доводи не следва да бъдат разглеждани, тъй като няма да променят крайния резултат.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън визираните в касационната жалба, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото основателно се явява своевременно направеното от ответника искане за присъждане на направените от него разноски. Видно от представените доказателства дружеството е заплатило адвокатско възнаграждение за изготвяне и подаване на отговор на касационната жалба, както и за осъществяване на процесуално представителство пред АССГ в размер на 650 лева. Като прецени фактическата и правна сложност на делото и обема на извършената работа настоящият съдебен състав счита, че така заплатеното и претендирано възнаграждение не е прекомерно, както твърди процесуалният представител на касатора. Предвид това Агенция „Пътна инфраструктура“, издала процесния ЕФ, следва да бъде осъдена да заплати на дружеството разноски за адвокатско възнаграждение в установения размер.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №5114 от 22.11.2024 г., постановено по НАХД №17526/2023 г. по

описа на СРС, НО, 106-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на „Топалов Транспорт“ ООД, [населено място] деловодни разноски за адвокатска защита в размер на 650 /шестстотин и петдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.